

Ptujsko polje

Hajdina pri Ptuj. Preteklo nedeljo smo imeli v cerkveni dvorani lepo uspehi farni sestanek za fante in moške. G. prof. Šedivy iz Maribora je s krasnimi skloptičnimi slikami prikazal življenje, delovanje in izreden pomen sv. Vavilava. Pred očmi so se nam vrstile slike iz čeških pokrajin, ki so nazorno dokazovale, kako so vsi češki kraji, vsa največja umetniška dela, vsi največji češki moški in žene ter sploh ves narod tesno zvezani s češčenoj tega svetnika, ki so mu zgradili 342 cerkva. V največjih trenutkih svoje zgodovine črpa češki narod moč, tolažbo in upanje v boljše bodočnost samo v svetem Vavilavu. Ob češkem zgledu nas je opozarjal govornik, kako velikega pomena bi bilo za Slovence, če bi bil čimprej Slomšek proglašen za svetnika. Narodi, ki imajo svoje svetnike in jih časte, namreč ne izumro.

Sv. Marjeta niže Ptuj. Nenadni aneg je naredil po sadononikih precej škodo. Nekaj tudi na zelju in na repi, da je isto teže pipati. — Velika potreba je popravo občinskih cest. Radi celoletnega deževja so naše ceste v slabem stanju. Mnogo bi se stanje ceste izboljšalo, če bi se postrgalo blato. Posebno po vaseh je to potrebno. Ne samo lepe hiše in lepe ograje, tudi lepa, suha cesta mimo hiš kaže dobre in napredne gospodarje. — Dekliški krožek je vzprijel lepo in poučno, deloma tudi smešno igro »Magdina žrtev«. Prireditelj, ki se je vršila v prenovljeni Slomškovici dvorani, je uspela popolnoma dobro. Obiskali so jo tudi naši sosedje Lenarčani, dasi so imeli doma farno proščenje. — Novo ustanovljena električna zadruga je tudi že registrirana. Želimo, da bi se v pospešenem tempu delalo za elektrifikacijo naše župnije. — V župniji smo razen običajnega peternege pobiranja imeli letoš še tri nove zbirke. Pobirali so dijaki za kuhinjo na gimnaziji v Ptuj, pa za meščansko šolo v Ptuj. Ta teden pa so hodili še naši haloški sosedje za ljudsko šolo na Zavrču. Ti so sicer bolj potrebni in upravičeni od drugih. Ker so bili pri pobiranju zadnji, so menda bolj slabo odrezali. Marsikak gospodar jim je mogoče tudi malo z nejevoljo podelil, misleč si, kako težko je marsikdaj dobiti v Haložah pastirja, dasi je mestoma dosti otrok pri hiši. Bilo bi umestno, če bi oblast priporočala številnim haloškim družinam, posebno revnejšim, da bi dale svoje otroke v dobre hiše na Ptujsko polje služiti. Tako bi Poljanci prišli do potrebne delovne pomoči, revščina v Haložah pa bi se tudi malo oblažila.

Ormož. V soboto, 23. novembra, ob pol osmih zvečer in v nedeljo nato ob pol štirih popoldne priredi Prosvetno društvo v novi dvorani Prosvetnega doma krasno štiridesetletno »Naša krič«. Igra nam oplauje dogodke iz časov, ki so našim tako zelo podobni, ko so naši kraji ječali pod jarmom okupacijske armade tujca. Vse prijatelje naše prosvete vabimo, da si to lepo ljudsko igro, ki bo izvajana na novem odru, ogledajo.

Vaš sosed nima nobenega časopisa. Kaj bo storili?

Starec si je oddahnil, nato pa je nadaljeval s povzdignjenim glasom:

»In takrat sem prisegel, da se bom izogibal ljudi. Zaklel sem se, da ne bom prebival med ljudmi. Umaknil sem se med skalovje Oblačne gore. Indijane, ki je bil vedno zvest spremljevalec in tovariš, mi je sledil. Zasovražil sem ljudi. Skozi štirideset let sem živel v popolni samoti, dokler me slučaj ni spet spomnil na vihar ljudskih strasti. To je bilo tedaj, ko sem doznal iz časopisa, da hočejo tebi ugrabiti lastnino. Takrat sem poslal Indijanca s sporočilom in denarjem. In kakor sem pred štiridesetimi leti stal ob strani tvojege deda, tako stojim zdaj ob tvoji strani in se bom boril zoper zlobneže za tvoje pravice. To bo zadnje veliko dejanje mojega življenja.«

Končal je. Zgodba je bila preprosta in vsakdanja v tistih dneh, ko je pohlep po zlatu razpalil človeške strasti, toda Marijo je vkljub temu pretresla. Na starca pa je vplivala tako, kakor da bi jo bil preživel pred dvema, tremi dnevi.

Marija je tiho pretakala solze. Starec je naslonil njeno glavo na svoje prsi. Nežno jo je božal po laseh in nadaljeval:

»Dobro, da si tukaj. Vedno sem čutil, da svojega poslanstva še nisem izvršil. Strahopeten sem bil, ker sem bil zbežal pred življenjem. Zdaj pa je napočila moja ura. Jutri bomo v Rotenburgu.«

Haloze

Haloze. Vinarska zadruga v Ptuj nakupuje vino po Haložah in nam pomaga, da nam ni treba prodajati vina po 1.50 do 2.50 din kot prejšnja leta. Po njej bomo obvarovani tudi z naprejem pred izkoriščevalci ubogih Haložanov. Različnim prekupčevalcem je pošla sapa.

Sv. Barbara v Haložah. Novi in večji avtobus na poštini progi že vozi, ki ima dovolj sedežev. Se zahvaljujemo! — Glede umora Julke Debeljak in sokrivcev je tukajšnje orožništvo predalo v sodne zapore še dve osebi iz bližnje Hrvatske. Je to neki trgovec Hrženjak in njegova žena iz Sp. Višnjice v Hrvatskem Zagorju. Trgovino so zapečatili. Preiskava se nadaljuje celo do Zagreba. O vsem bo izreklo končno sodbo sodišče, ki vrši svoj posel z vso natančnostjo. O uspehu bo »Slov. gospodar« že poročal. — Svinjska kuga se širi po krafu. Mnogi gospodarji nimajo niti enega svinčeta v hlevu, kar je zelo hud udarec za vsakega, ko je špeh drag in prav tako tudi usnje. — Občina je dala podreti razpadajočo kočjo zraven pekarije. V tej koči je nekdanj stanoval stari kovač Debeljak. — Na sosednem Ptujem polju je zasvetila elektrika, drugje pa se je že veselilo, da bo kmalu, prav tako zgornje Ptujsko polje in Haloze. Samo pri nas še ne — mi še smemo samo sanjati o električni luči. Upamo, da bo tudi pri nas prihodnje leto storjen v tem oziru korak naprej, do popolnega uredenja.

Slovenske gorice

Ljutomer. Igralska družina Prosvetnega društva priredi v nedeljo, 24. novembra, popoldne po večernicah igro v desetih slikah »Mrtvaški ples«. K prireditvi ste vljudo vabljivi!

Kamenščak pri Ljutomeru. »Slov. gospodar« z dne 6. novembra je prinesel novico »Obstreljenec«, pa popravljamo nekoliko, in sicer: Ko je šel Ignac Ficko 28. oktobra proti večeru radi zapadlega snega pregledovat lovski revir, se je znašel z Antonom Gregorinčičem in ga je takoj prijel za suknjo, pod katero je imel zloščeno lovsko puško. Ker mu je ni hotel izročiti, si je tisti del suknje, za katero ga je Ficko držal, z nožem odrezal in zbežal. Lovce seveda za njim, a mu je spodrsnilo in je padel. Pri tem se je puška sprožila in opraskala Gregorinčiča po nogah. Njegov spremljevalec pa jo je hitro popihal in obvestil svojce, da so bili takoj na mestu dogodka. Imenovanega je Ficko že enkrat podil po lovišču, a mu je ubežal. Tudi takrat je imel puško, enako pa so ga že orožniki dobili na takem poslu in mu puško odvzeli.

Sv. Urban pri Ptuj. Dne 10. novembra je imel FO občni zbor. Za predsednika je bil izvoljen Alojzij Hrga, načelnik je ostal Alojz Čeh, tajnik je Ivan Kurboš, blagajnik pa Franc Simončič. — Dekliški krožek in mladenke se že pridno pripravljajo na 8. december, da proslavijo Brezmadežno. Priredile bodo igro, razne prizorčke in telovadne točke. Zadnji ponedeljek se je poročil član FO in dolgoletni cerkveni pevec Jakob Čuček z ugledno Marijino družbenko Nežiko Kocmut. Med gostijo sta se novoporočena z vso družino Graborjevo posvetila presv. Srcu Jezusovemu.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Pretekli teden je tukajšnje pevsko društvo »Zarja« imelo svoj redni letni občni zbor, na katerem je bil izvoljen za predsednika prof. Jože Potokar, glavni pevovodja ostane še nadalje g. sodnik Grm, a njemu je dodeljen za pomočnika g. prof. Močan. Naš pevski zbor je letos dosegel zavidljive uspehe ter je s pesmijo na skrajni severni meji budil močno narodno zavest. — Za sodnega tolmača za madžarščino je bil imenovan notarski uradnik Filip Pozvek.

Širom Prekmurja. Dne 14. novembra se je iz Banata vrnila večja skupina sezonskih delavcev, ki so delali na državnem veleposlovstvu. S plačo so se kar zadovoljni in tudi hrane niso grajali. Pravijo pa, da bi jim z ozirom na sežanje draginjo morali plačo nekoliko zvišati. Vodil jih je namestnik glavnega palirja Imre Smej iz Kobilja. — V zadnjem času so se v okolici M. Sobote izvršile mnoge poljske tatvine. Preiskava je ugotovila kot tatove cigane. — S 14. novembrom je na vseh avtobusnih progah zopet začel obratovati poštini avtobus po voznem redu, ki je veljal pred ukinitvijo.

Bakovci. Pred dnevi je v medsebojnem prepiru posestnik Stefan J. na domačem dvorišču pretepel svojega starega rednika in njegovo ženo ter jima prizadejal več hudih ran. Starčka sta se zatekla v soboško bolnišnico. Okrutnež se bo moral za svoje dejanje zagovarjati pred sodiščem.

Andrejci. Naš šolski upravitelj g. Edmund Ratkai je 9. novembra v krogu svoje družine praznoval 35 letnico učiteljskega službovanja. Ves čas je poučeval na naši šoli. Kljub dolgoletnemu službovanju je še mladeniško zdrav in čil.

Turnišče. Dne 7. novembra se je vršila pri združenju čevljarskih mojstrov pomočniška izkušnja vajencev, kandidatov za pomočnike. Kandidati so izpit večinoma dobro prestali.

Celjska okolica

Male dole. Posestnik Franc Kolar, p. d. Kruhar, je dal prenoviti kapelo, ki je bila postavljena leta 1857. v čast sv. Križu. Na pročelju je bila slika presv. Trojice, oziroma kronanje Marijino. Sedaj je pa podobar g. Jože Trnovšek iz Galicije zelo lepo to podobo prenovil, a v notranjosti kapela naslikal podobo sv. Jožefa in sv. Martina. Izdelal je dalje tudi nad meter visok kip presv. Srca Jezusovega, ki bo postavljen v kapelo namesto križa. Na Martinovo nedeljo je kapelo prišel blagoslovit g. provizor Alojz Sunčič iz Frankolovega, ker je domači g. župnik iz Črešnjice obolel. Po blagoslovitvi je g. provizor v vzvišenih in krasnih besedah zbranim pojasnil velik pomen postavljanja kapel in križev ob naših potih. Posebno pa je poudaril, kako moramo še posebej častiti presv. Srce Jezusovo in se mu priporočati zlasti v sedanjih težkih in resnih časih, da bi nam Srce Jezusovo ohranilo ljubi mtr. — Kruharjevi

Ali si upate pridobiti »Slovenskemu gospodarju« vsaj enega novega naročnika?

18.

V trenutkih sončnega zahoda so Marija, samotar in Indijane stali na vrhu precej visoke skale in gledali v zapuščeno dolino, ki se je razprostirala pod njimi. Starec je bil bled, Indijane pa je nepremično strmel v globino. Marija je pogledala zdaj enega, zdaj drugega, potem pa se oglasila:

»Dolina je tu, toda mesta ne vidim.«

Pogled v starčev obraz jo je prestrašil. Bil je še bolj bled ko prej; iz samotarjevih oči pa je zrl obup. Starec je dejal z ubitim glasom:

»Rotenburg je bil tu. Štirideset let sem živel na gori. Nisem pomislil na to, da se je medtem vse spremenilo. Zame je bil čas obstal, življenje pa je teklo dalje. Mesta Rotenburga ni več...«

Svojčas je bila ta dolina rodovitna. Po odhodu zlatokopov pa so se prebivalci počasi razšli. Življenje je zamrlo. Viharji so zasipali dolino z debelo plastjo peska in prahu in tako se je spremenila v puščavo. Rotenburg je izginil.

Skala, na kateri so stali, je razdelila dolino na dveje. Ko so trije popotniki pogledali na drugo stran, so začudeno vzkliknili: Rotenburg ni izginil! Zagledali so nekaj starih hiš, ki so bile do polovice pogreznjene v pesek. Na stenah so bili še napisi iz tistih časov, ko so hiše imele prebivalce.

(Dalje sledi)

petim letom starosti in pri odraslih, starih nad 45 let. Z raziskavanjem je dognano, da je v mnogih primerih krivca vnetja neprimerna hrana. Po statističnih podatkih sodeč, je vnetje slepega črevesa mnogo bolj pogosto pri premožnih ljudeh, saj je med njimi dvakrat več žrtev, kakor pa med siromašnimi sloji. Statistika nadalje tudi pravi, da je bilo številno obolenj za vnetjem slepega črevesa med svetovno vojno mnogo manjše, kar dokazuje, da je prehrana glavni vzrok vnetja.

Pisanje je ohranjenost. V eskimskem jeziku zamenjamo pojem pisava, pisati. Pisati pravi v njihovem jeziku »ohranjevati besede s čr tamic«.

*